

NORD-EUROPAS STØRSTE FLYGEPLASS

bygges nå på Lista av tyske entreprenørfirmaer, med tvangsutskrevne norske arbeidere. For oppsetsighet, skoft og for lite arbeidstempo har tyskerne sine egne straffemetoder. De består i: 1) Et døgn sultestraft. 2) Rengjøring av latrinene til de russiske fangene og 3) Tortur. I siste tilfelle blir arbeiderne ført inn i et torturrom. Først blir en iskald vannstråle under høyt trykk rettet mot deres nakne kropp. Siden blir de tvunget opp på en ovn, som er så varm at de må småhoppe hele tiden for ikke å forbrenne. Deretter blir de på nytt behandlet med vannstrålen. Behandlingen har ofte medført at arbeiderne har mistet bevisstheten.

Arbeidsulykker hører til dagens orden. Selv ikke de mest primitive sikringstiltak blir foretatt. Under

MOSKVA-KONFERANSEN —

Fortsatt fra side 1.

gang, fascistismen likvideres og folkene i Sør-Europa og Afrika puster lettet.

Erklæringen om at Østerrike skulle bli en fri stat har rammer nasismen som en sprengkile. Østerikerne har mer energisk tatt kampen opp igjen i bevisstheten om at friheten blir så stor som deres innsats fortjener.

Moskva-konferansen har utløst bevegelse i verden og har samlet verden om det umiddelbare mål å knuse nasismen, og gjennom de særlige beslutninger om å straffe krigsforbryterne ligger muligheter for å rykke nasismens onde opp med roten. En hver nasist skal forfølges om det så er til verdens ende og overleveres til samfundets rettfærdige straff.

sprengninger suser steinspruten om ørene.

På grunn av disse forferdelige forhold er det sendt skriv til Departementet med forespørsel om norsk lov gir tyskerne rett til å gå fram på denne måten. Departementet har ikke gitt svar.

SILKESNOREN OG TOLLEKNIVEN, vårt utmerkede lydlose apparat mot angiverne, har igjen vært i virksomhet. Det er nå ytterligere 9 angivere mindre i Norge. Vi er glade på vegne av alle de nordmenn som derved får leve og de hundreder som kan puste fritt. Få bare enda mer fart i vårt lydlose apparat!

OM LAG 200 NYE ARRESTASJONER er foretatt i Trøndelag, vesentlig blant arbeiderungdom. Gestapo gikk fram på den mest brutale måte. Mange ble lagt i lenker. Avskybølgen er vokset faretruende i Trøndelag nå.

RUSSERNE OG NORD-NORGE —

London radio siterte nylig utførlig en artikkel i det russiske tidsskrift «Krigen og arbeiderklassen» som på det mest bestemte understreker at russerne ikke ønsker en fotsbredd norsk jord.

FINNLANDS ARBEIDERE FOR FREDEN —

Den finske fagforeningskongress forlanger i en proklamasjon at Finland skal trekke seg ut av krigen og at det skal gjenopprettes et godt forhold med Sovjet Unionen.

FRIHETEN

Nr. 37 1943 - KAMPORGAN FOR NORSKE PATRIOTER

FINNLAND —

Da finnene i 1939 gikk til krig mot Sovjet Samveldet fikk det folk over hele verden til å føle sympati for seg. Ved et enestående misbruk av pressen og falske forestillinger om det som foregikk, lyktes det for ledelsen her i landet, og i andre land å få arbeiderne til å tro at Sovjet hadde overfalt F., ja, endog at F. kunne slå S. dersom det fikk hjelp fra de andre skandinaviske landa. I dag ser vi klart hvor dum og nedverdiggende denne propaganda var.

Så kom den dag da ledelsen i F. påny gikk i krig, - på nasistenes side. Det gikk nok et lite sjokk i manges hjerter da det sanne ansikt ble avdekket og nasist grinerende konturer kom fram.

No er det gått vel to år. Selv den finske ledelse begynner nå å bli klar over at slaget er tapt. De har dannet seksjon av roklubben. No forkynner Fagerholm og Tanner at de føler sympati for det norske folk, at de tar del i de lidelser som har overgått oss osv. Vi takker ikke for den slags sympati. Det virker hult, når ledende menn innen det finske sosialdemokrati finner fram hyrdetoner. De har alt for stor skyld i de lidelser som har overgått det finske folk i tiden fra 1939 til nå, til at vi kan tro på noen ekte følelse for dem som lider under nasityranniet, enten det nå er i F., her, eller i andre besatte land.

Ser vi på den behandling F. har fått fra S.S. så er det klart at de ikke har noe å beklage seg over.

Det er nå i disse dager to år siden det virkelig var krigsoperasjoner mellom F. og SS. Tror noen at SS. er tvunget til å la denne front ligge uten å gjøre noe? Er SS. framstøt mot tyskerne av den art at det er styrke som mangler? Vi tror nok vi er sannheten nærmere når vi sier at det er SS. som i disse to år har vist heravsyn til det FINSKE FOLKET, sikkert i full erkjennelse av at det IKKE er FOLKET, MEN LEDELSEN som har skylden for det som er skjedd.

Bernhard Schaw sa i 1939: «Finnene får lide fordi de fulgte råd fra en meget dum regjering». Kort, men riktig.

Separat fred med F. har det vært et nytt spørsmål. Det er sikkert kretser både i F. og andre steder som gjerne så en slik løsning, men en står her sikkert likeoverfor den mulighet at det vilde bli et nytt Italia og foreløpig ser det ut til at i alle fall vestmaktene har nok med det ene av det slaget. For SS. vil det ikke spille noen rolle. Vakt holdet langs grensa koster ikke mer enn det vil gjøre selv etter en fred.

Freden vil også en gang komme til det finske folk. Vi er sikker på at det vil vite å sette sine ledere på den plass de fortjener. Opp av all lidelse, sorg og savn, vil det stå et NYTT FINLAND, Krigens redler vil bli glemt sammen med de folk som førte landet opp i elendigheten.

Når disse lidere er borte, er vi sikker på at også vårt folk vil hilse et samarbeid med F. med glede, for med dem forsvinner også drømmene

illegale grupper og at resultatene lot vente på seg.

Imidlertid har det ved dyktig, energisk og utholdende arbeid lyktes å få snudd,

ende tidspunkt er ikke heldig. Det kan føre til splittelse og indre strid, og det må unngås. Slike forslag må, hvor gode og velmente de enn er, vente til et mer

Gi fagforeningskontingenten som minimum til illegalt arbeid!

HUNGERSNØDEN STÅR PÅ TERSKELEN TIL NORSKE HEIMER —

For vel et par år sia sa en tysk offiser til en norsk arbeider ved et tysk matvarelager: «I år tar vi kjøttet, og dere kan beholde fisken, men til neste år tar vi også fisken, og da får dere ingenting». Offiserens ord er gått i oppfylldelse - en stund. Husker dere de avskrapte kjøttbein som lå slengt hen i vinduene til slakterne, lik bein slengt til ei bikkje. Det minnet vil svi lenge i sinnet. Så tok de også beina. Og så kom turen til fisken. Den beste fisken tok de tidlig. Men nå tar de også all fersk fi-ken. Saltfisk, tørrfisk og sildlagre har de tomt. Bare noe skrotfisk er igjen.. Snart er også skrotfisken oppspist. Melk? Smør? Galt er det at det er så lite om mat. Værre er at det lille en får er av dårligste kvalitet.

Under de kritiske septemberdage i 1941 skrev «Fritt Folk» at nordmennene måtte være merksom på at tyskerne var mektige nok til å svelte ut hele det norske folk. Slikt skriver man ikke, hvis de ikke også har tenkt seg en slik utvikling av okkupasjonen. Det er denne utvikling av okkupasjonen som faktisk forestår. Hungersnøden står på terskelen til norske heim.

om å ta fra oss nordmenn noe av landet vårt for å gjøre F. stort og mektig. Den strøm av sympati som falsk agitasjon skapte i oss i 1939/40 vil gjenoppstå som en ekte følelse skapt ut fra virkelig reel vilje til samarbeid mellom våre to folk.

Tyskerne er ikke mektige nok til å skaffe oss tilstrekkelig mat. Men de er hensyn-lus nok til å røve vår levedsmiddelproduksjon, uten å bekymre seg om det norske folk dør ut av svelt. Spørsmålet er bare om det norske folk, uten å kny, lar seg svelte injel, eller der er veie ut av uføret. Jo, der er slike veie.

En tid oppmuntret nazi-myndighetene bedriftene til å kjøpe inn matlagre til sine arbeidere. Det ble snart slutt på slike innkjøp. Antagelig fordi de kom i veien for tyskerne «innkjøp». Produsentene av levedsmidler er no pålagt å omsette sin produksjon gjennom de offentlige omsetningsentraler. Der har tyskerne ledelsen, - der rekvireres alle varer de vil ha. Bondene og fiskerne leverer sine varer til de tysk-kontrollerte sentraler like uvillig som arbeiderne leverer sin vare arbeidskraften - til tyske slavedrivere. De er i samme båt. Bønder og fiskere må ikke levere sine varer til sentralen, men direkte til det norske folk. Arbeiderne må, i samvirke med bedriftsledelsen, organisere sine egne omsetningssentraler, som formidler varene mellom forbruker og produsent. Arbeiderne har løst så mange store oppgaver, de vil sikkert også kunne løse denne oppgaven.

Men de må også stille krav direkte til myndighetene om mere og bedre mat. Og skulle tyskerne og deres q-er vegre seg for å oppfylle kvavene vet vi at de norske arbeidere vil finne kampformer for å tvinge kravene igjennom.

NASIKULTUR —

For en tid siden rømte to russiske krigsfanger under en transport fra Fagernes til Gol. De kom seg unna

og frem til Leirskogen. Der gikk de seg imidlertid bort i nasisten Engebret Langødegården. Han sendte øyeblikkelig bud etter tyskerne og fulgte selv etter med et haglgevær. Det lyktes ham også å passe de rømte til tyskerne kom og arresterte dem. De ble tatt på en gård hvor de søkte fram til folk. Tyskerne vilde skyte dem ned på stedet, men på grunn av folkene som hadde samlet seg tok de dem likevel med i bilen. Kort tid etter hørte folk skudd fra skogen i nærheten og det viste seg at tyskerne hadde skutt de to russere, hvorav den ene var lege.

Tyskerne sendte no bud etter lensmann i Sør-Aurdal og ga ham ordre om å begrave de to lik. Han vilde ta dem med til kirkegården, men ble nektet dette og pålagt å grave dem ned på stedet. «Det var hunder som ikke fortjente å komme i kristen jord».

Etter denne «dåd», søkte tyskerne fram til Breidab'ik hvor de rekvirerte drikkevarer. Etter å ha satt en temmelig stort dosis av dette til livs, forlangte de at hotellets kvinner skulde stille seg til disposisjon for dem. De måtte flykte. Tyskerne fortsatte så drikkekalasset til de omsider sovnet.

At tyskerne opptrer på en slik måte kan en forstå no etter at vi har lært dem å kjenne, men at en norsk person, som har gått på norsk skole og både kan lese og skrive, skal opptre på en slik måte som Engebret Langødegården gjorde i dette tilfelle, det går langt utover hva en kan forstå. Vi vil gi Engebret Langødedården et godt råd: Finn deg en taustomp og søk deg ut en passende grein i nærmeste tre så sparer du andre for å skitne seg til ved berøring med deg. Noen gammel mann blir du ikke likevel.

FOR TYSKLANDS SEIER —

Tidligere offiser i den norske hær, Roald Breien, Hønefoss er av dem som står til tjeneste for tyskerne. Han er disponent for Hønefoss Karrosserifabrikk A/S. Dette selskap var fallitt da tyskerne kom hit, men er no komme fram til å bli en storbedrift på grunn av sitt arbeid for tyskerne. Han vil gjerne spille «Jøssing».

En annen av samme type er disponent Sigurd Pedersen v/ Ringerikes bygningsartikkelkompani. Også dette selskap var konkurs, men ved tyskernes hjelp er det kommet på fote igjen.

En annen «god nordmann» er innehaveren av Møller & Larsen A/S Spøsefabrikk for motordeler, Oslo. Herr Larsen driver utelukkende med ty-k arbeid og dessuten opptrer han som den rene slavedriver. Det er tilsatt to mann i bedriften som skal se etter at arbeidet går unna. De bruker stoppeklokke slik at tiden på hvert lite stykke arbeid blir kontrollert. Går ikke arbeidet fort nok unna, blir de aldeles rasende. Han truer da med at arbeiderne skal få en tur til Nord-Norge osv.

Som foreløbig topp for hans anstrengelser er at han har tatt døren av verkstedets WC, slik at han kan kontrollere om noen oppholder seg der og hvor lenge.

Det kommer en dag . . .

FAGFRONTEN --

Landsorganisasjonen har fått nye medlemmer i det pressefolkene i Norsk Arbeidsliv er gått inn fra 1 oktober 1943. Det er disse folk som har skrevet og talt om fagorganisasjonen i de siste 3 år. De nye medlemmer er: Odd Melsom, lønn

tid å ta organisert de fagorganiserte i illegale grupper og at resultatene lot vente på seg.

Imidlertid har det ved dyktig, energisk og utholdende arbeid lyktes å få suadd,

noen faglig nyansering på det nåværende tidspunkt er ikke heldig. Det kan føre til splittelse og indre strid, og det må unngås. Slike forslag må, hvor gode og velmente de enn er, vente til et mer

Gi fagforeningskontingenten som minimum til illegalt arbeid!

kr. 1330.00 pr. mnd. Albin Eines, kr. 1000.00. Oddvar Eriksen kr. 666.00. Finn H. Eines kr. 500.00. Ingv. Iversen kr. 500.00.

I Handels- og kontorfunksjonærenes er kontorsjef Bolstad, sekretær Erling Wold og kontordamene Inger Larm og Ingrid Gjestebø avskjediget. Som grunn ble gjort innskrenkning, men ns-mannen Fjeld som var tilsett like før fikk fortsette.

I Bygningsarbeiderforbundet er lønsbudgettet steget fra kr. 49.000 i 2. kvartal ifjor til 60 000 i samme tidsrum i år. Forbundet ga 400.000 til norsk statslån av 1942, kr. 80 000 til Oslo kommunes lån av 1942 og kr. 500.000 til norsk statslån av 1941. Alt i alt 1 million kr. ut av vinduet.

Administrasjonsskassen hadde i 2. kvartal av 1942 et underskudd på kr. 33.000. I samme tidsrum i år kr. 37.000. Kontingenten gikk inn med kr. 189 000, en nedgang på 21 pst, et alt for lite tall.

X BEKLAGELIG FEIL!

Angiversken Else Holm bor i CHR. MICHELSENSGT. 60, IKKE i Ole Bullgate 1.

Vi beklager dypt at slike feil kommer med i avisa, men på tross av all forsiktighet kan det altså forekomme.

Redaktøren vil innskjerpe at det vises den største forsiktighet på dette område. De som sender oss meddelelser eller undersøker slike ting må være absolutt sikre i sin sak. **DET MÅ IKKE I VÅR AVIS FOREKOMME TING SOM KAN FØRE TIL REPRESSALIER OVERFOR USKYLDIGE MENNESKER**

I slike tilfelle blir det våre forbindelser som blir angivere og vi vil si fra at de risikerer den strengeste

straff for uvederheftige meddelelser. **VI FORLANGER ORDEN OG STRENGT KORREKT ARBEID AV VÅRE FOLK, DE SOM IKKTER DETTE KRAV BØR VÆRE KLAR OVER AT VEGEN TIL KREMATORIET KAN BLI TEMMELIG KORT.**

DEN SVENSKE REGJERINGA har sendt ut ein instruksjonsbrosjyre til alle svenske borgere om korleis sivilfolket skal halde seg i tilfelle krig og okkupasjon av fiendemakt under den invasjonssøken som ventar Europa. Det er jo berre ei fiendemakt som i tilfelle kan okkupera delar av Sverige. På same tid som desse instruksjonane blir gitt, har regjeringa forbode den amerikanske filmen «Månen har gått ned» (The Moon is down) bygt over John Steinbecks roman av same namn. **DEN BESTE BOKA SOM ENNO ER GITT UT OM TERROREN I NORGE**, og dei aller beste instruksjonane svenske kunne få om ei fiendemakt heilt gratis.

SVENSK BEREDSKAP —

Dokken ved Beckholmen nær Stockholm er som viktig militær-område strengt avsperra for sivile og militære svenskar uten særskilt passkort. Det hindrar likevel ikkje dokken frå å ta imot tyske båtar til reparasjon så at det tyske mannskapet kan ferdast om på området. Det same er tilfelle ved Gustavik orlogsdepot i Ramvik i Ångermanland. — Femtekolonistar, nazistiske offiserar, tyske transportar på kryss og tvers. Vi kan kjenne oss trygge.

8 DEC. 1943

4531

Mappe 21.

kspl. 38

g. 1943.

FRIHETEN

Nr. 38 1943 - KAMPORGAN FOR NORSKE PATRIOTER

NYE MORD —

a

Jfr.

Den nasistiske bøddeløks har igjen vært i sving. 8 gode nordmenn er falt som offer for terroren.

Øystein Johan Langseth, Gustav Fredrik Andersen, Kolbjørn Wigger, Arne Johansen, Arvid Austad, Odd Christensen, Reidar Einar Wærdahl og Karsten Lyder Wærdahl. Anklagen lød: Kommunistisk virksomhet.

Det er så lett å ordne det på den måten. Nazi trenger ikke bevis, de lager selv hele saken. Folk de vil være kvitt beskyldes for å være kommunister og dermed er det hele i orden.

Om disse nordmenn er drept no, eller om de er pint ihjel før, vet vi ikke, men sikkert er det at tyskerne lager dødsdommer for å dekke over sine bastianske mord i fengsler og torturkamre. Har en av de nasistiske bøller pint et offer til døde, lager hans overordnede en dødsdom for å dekke over misgjerningen!

Vi nordmenn som er igjen retter en takk til disse 8 for den innsats de gjorde. Det falt ikke i deres lodd å se landet vårt fritt, men de fikk se den sak de arbeidet for så langt framme at de ikke kunne være i tvil om resultatet. De viste vi ville seire, at dagen igjen vil bryte fram å skape lys og lykkelig framtid for det norske folk.

K R I G —

I en hver kamp kan det være forskjellige meninger om de midler som skal brukes. Dette er ikke minst tilfelle i vår kamp i det denne nødvendigvis må føres fra 2 kanter, — fra utefronten og heimefronten.

I uka som gikk gled et tilfrets smil over mange ansikter i det sørlige av landet. For første gang på lang tid gikk det skikkelig fly-alarm, Så hadde de der ute allikevel ikke glemt at vi var til, det var ikke bare i smukke ord som hle slynget ut gjennom den engelsk/amerikanske kringkasting vi skulle hjelpes, nei,

no kom den hjelp vi setter mer pris på, nemlig bomber over tyske anlegg.

Det var tilfretshet å se over alt etter som meldingene kom fram, Knaben gruver, Rjukan, flyplasser nedetter sørlandet, og så endelig Kjeller. Ryktene svirret, ingen viste noe om hva som var skjedd; men alle håpet at det no var alvor i leken. De svære formasjoner av fly skulle også tyde på at det no var meningen å gå til virkelige angrep mot de tyske baser i Norge.

Det er klart at det nettopp er dette vi har ventet på, og som vi er lovt nn i snart 4 år.

Men, - det stilnet igjen. Det siste

tid å ta organisert de fagorganiserte i illegale grupper og at resultatene lot vente på seg.

Imidlertid har det ved dyktig, energisk og utholdende arbeid lykkes å få snudd,

noen riktig nyansering på det nåværende tidspunkt er ikke heldig. Det kan føre til splittelse og indre strid, og det må unngås. Slike forslag må, hvor gode og velmente de enn er, vente til et mer

Gi fagforeningskontingenten som minimum til illegalt arbeid!